

[Mint vámpír... (2)]

Mint vámpír, aki sírboltjában ébred,
hogy újrakezdje a kárhozatot,
megrettenek, ha nyugtomból az ének
felébreszt s gyűjt a számra vérhabot,

nem akarom többé kiszívni élő
napoknak szűzies-fehér nyakát, –
már a Tejút is szemfogam nyomát
viseli: sápadt-vértelen fehérló

versemben az egész rohadt világ
ott zsinatol minden vérlemezével,
gennyével; romlott fehérjeszagát

szagolgom már iszonyodva kéjjel, –
mint vámpír, sírban ébredő halott,
vagyok azáltal, hogy már nem vagyok.

K. n. / 1992?

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)